

Στίγμα

ΤΟΥ Γιώργου Χρ. Παπαχρήστου

gpapachristos@tanea.gr

■ Σφαγή στην Κεντρική Επιτροπή

«ΣΤΑ ΣΑΛΩΝΑ ΣΦΑΖΟΥΝ ΑΡΝΙΑ και στο Χρυσό κριάρι, και στου... Στεφανάκου την ποδιά σφάζονται παλικάρια» – σήμερα. Η Κεντρική Επιτροπή που συνεδριάζει κάτω από τη βαριά σκιά των τελευταίων γεγονότων δεν πρόκειται – όπως ανέλμα και προχθές – να τον διαγράψει, παρότι υπάρχει κλίμα γι' αυτό. Που το έκανε μπουρλότο η δίλωσή του στον Πολάκη ότι δεν παίρνει πίσω το εξώδικο!

Ωστόσο, διαγραφή δεν βλέπω. Ο λόγος είναι ότι το δαιδαλώδες καταστατικό του ΣΥΡΙΖΑ δεν επιτρέπει κάτι τέτοιο από την Κεντρική Επιτροπή του κόμματος, πράγμα το οποίο το γνωρίζουν καλά τόσο αυτοί που το ζητούν (τα ορφανά του προέδρου Αλέξη, του βετεράνου, του απόμαχου) όσο και οι «kasselistas», οι οπαδοί του έκπτωτου προέδρου.

Και χθες, που μιλούσα με τον δικό μου, μου επανέλαβε ότι δεν υπάρχει περίπτωση διαγραφής – «μην ακούς τι λένε οι άλλοι». Το πολύ πολύ να παρεμφερθεί στην υπό τον κύριο Μπενίσση Επιτροπή Δεοντολογίας, η οποία δεν φημίζεται και για την... ταχύτητα της στη λήψη των αποφάσεων. Ως εκ τούτου, μία περίπτωση υπάρχει, να αποφασίσει η Κεντρική Επιτροπή ότι ο έκπτωτος δεν μπορεί να είναι υποψήφιος, διότι σχεδίασε και ενήργησε απαξιώτικα για το κόμμα – με τις ανονσίες για τα εξώδικα και τους εισαγγελείς.

Κατά τον ίδιο, που είναι σοβαρή πηγή, πλειοψηφία υπάρχει για μια τέτοια απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής, «το θέμα είναι όμως αν τελικά προχωρήσει η απόφαση, που σημαίνει πρακτικά και ουσιαστικά ότι το κόμμα θα διασπαστεί».

Κρατήστε το αυτό, για όποια αξία έχει, και ας περιμένουμε. Η επιτυχία του... τοίρκου Μεντράνο οφειλόταν εν πολλοίς και στις συνεχείς αλλαγές προγράμματος που δημιουργούσαν εκπλήξεις, προκειμένου να διατηρήσουν αμείωτο το ενδιαφέρον των θεατών...

■ Ο Αλέξης και η οικονομία

ΣΤΟΝ ΣΥΡΙΖΑ σκοτώνονται ανελέητα, πέφτουν κορμιά, που λέει ο λόγος, αλλά εκείνος που είναι ο κατεχόμενος υπεύθυνος για ό,τι συμβαίνει το έχει ρίξει στην τρελίτσα. Αναφέρομαι στον πρόεδρο Αλέξη, τον απόμαχο, τον βετεράνο, ο οποίος αποφάσισε να τρελάνει εντελώς όσους έχουν απομείνει στο κόμμα της χαράς. Οργανώνει, λέει, τη μεταπροσεχή εβδομάδα, στις 22 του μηνός συγκεκριμένα, ημέρα Τρίτη, πρώτα ο Θεός, εκδήλωση στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, προσέξτε, παρακαλώ, με ποια θεματολογία: την ελληνική οικονομία και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει, με ειδική αναφορά στην ακρίβεια για το... φιλολαϊκόν του πράγματος. Πλην του ίδιου, ο οποίος φυσικά και θα έχει την ευκαιρία να απευθυνθεί στο φιλοθέαμον κοινό, θα κληθούν να παράσχουν τις γνώσεις τους επί του θέματος οικονομολόγοι από την Ελλάδα και το εξωτερικό, οι οποίοι επί του παρόντος, δηλαδή την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές, δεν είχαν γίνει γνωστοί.

Τούτου δοθέντος, και επειδή προφανώς ο σχετικός κατάλογος είναι ανοικτός, εισηγούμαι να κληθούν ορισμένες σημαντικές μορφές της συριζαϊκής οικονομίας, από τον Γιάννη Μπλιό ως τον Γιάννη, με ένα νι, Βαρουφάκη και βεβαίως ο φίλος μου ο Παναγιώτης Λαφαζάνης, ο οποίος είναι μια πραγματική μορφή εκείνης της αλήστου μνήμης εποχής της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, όταν ο πρόεδρος Αλέξης φλέρταρε ζωνάρα με την ιδέα να βγούμε από την Ευρώπη!

Φυσικά, θα δώσω το «παρών». Δεν το χάνω με τίποτε το σκηνικό...

■ «Carmina Burana»...

ΔΕΝ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ να διορθώνω πράγματα που αναφέρονται σε στίλνες συναδέλφων μου, πολύ περισσότερο σε στίλνες της δικής μας εφημερίδας. Όμως, διαβάζοντας προ ημερών μια επιστολή αναγνώστη του φίλου μου Ηλία Κανελλή σχετικά με τα «Carmina Burana», που το πρώτο εξ αυτών αποτέλεσε για πολλά χρόνια το intro στις συγκεντρώσεις του ΠΑΣΟΚ, νομίζω ότι πρέπει να αποκαταστήσω την ιστορική αλήθεια.

Τα «Carmina Burana» δεν υπήρξαν ποτέ μια τυχαία επιλογή, όπως διατείνονται ο αναγνώστης του Ηλία. Ούτε το άκουσε τυχαία από έναν ηχολήπτη κάποιος

πουργός του ΠΑΣΟΚ σε μια προεκλογική εκδήλωση στο ΣΕΦ το 1985. Και σκέφτηκε, ας πούμε, «α, ωραίο είναι αυτό, ας το παίξουμε, και να σταματήσουμε το επαναστατικό ποτ πουρί που παίζουμε ως τώρα».

Το κομμάτι ήταν ανάμεσα σε αρκετά άλλα, παρεμφερή, που είχαν προεπιλεγεί από τον υπεύθυνο των συγκεντρώσεων τότε Κώστα Λαλιώτη. Ο Λαλιώτης, που ήταν εκείνη την περίοδο παράλληλα και υφυπουργός Νέας Γενιάς, το είχε εντοπίσει, πριν καν ξεκινήσει η προεκλογική περίοδος του 1985, στη Λέσχη του Δίσκου, με προτροπή και του Βασίλη Ρεκουινιώτη, του ιδιοκτήτη της. Το δικοπώλειο με εξειδικευση στην κλασική μουσική στεγαζόταν στη στοά της Πανεπιστημίου 25, κάτω από το υπουργείο Νέας Γενιάς. Ο Λαλιώτης κατέβαινε στη Λέσχη να συζητήσει με τον Ρεκουινιώτη για το τι άλλο θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το ΠΑΣΟΚ στις συγκεντρώσεις του, πέρα από τα πολυφωρεμένα πια – δέκα χρόνια μετά τη Μεταπολίτευση, είχαν κουράσει – τραγούδια.

■ ...και φοβίες

Ο ΡΕΚΟΥΙΝΙΩΤΗΣ του «σύστησε» το έργο του Καρλ Ορφ, ο Λαλιώτης πήρε τον δίσκο στο σπίτι για να τον ακούσει (βινύλιο τότε ακόμη), αλλά παρότι τον γούτεψε η μουσική, αρχικά «φοβήθηκε» τη χρησιμοποίηση του κομματιού. Αιτία, όχι η μουσική, αλλά ο δημιουργός. Διότι το είχε εννοήσει, όπως και το σύνολο των «Carmina Burana» (ειρήσθη εν παρόδω, θρησκευτικά τραγούδια Βενεδικτίνων μοναχών του 12ου αιώνα), ο σπουδαίος γερμανός συνθέτης Καρλ Ορφ. Τα είχε δε παρουσιάσει με τερνάτια επιτυχία, για πρώτη φορά, τον Ιούλιο του 1937 στη Φρανκφούρτη, στο απόγειο της χιτλερικής περιόδου.

Έχοντας γνώση αυτού του γεγονότος που «παρακολουθούσε» το έργο του Ορφ, ο Λαλιώτης φοβήθηκε ότι τα «τοσκάλια» της Δεξιάς, εκείνη την εποχή, θα επικερύσσονα να συνδέσουν το ΠΑΣΟΚ με τη χιτλερική Γερμανία. Τους φόβους του τους «διασκέδασε» ο εξαιρετικός Ζακ Μεναχέμ, ο κορυφαίος στο είδος του μουσικός παραγωγός της ΕΡΤ και επιβίωσης των κρεματορίων της ναζιστικής Γερμανίας. Τον διαβεβαίωσε ότι ο Ορφ δεν είχε σχέσεις με το καθεστώς και τον παρότρυνε να χρησιμοποιήσει το πρώτο κομμάτι των «Carmina Burana», το «O fortuna» (Ω! Τύχη) στις συγκεντρώσεις του Ανδρέα, διότι «δεν υπήρχε πρόβλημα». Τα υπόλοιπα είναι Ιστορία...

■ Κυπριακό

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ που θα εισηγηθώ για σήμερα έχει, τρόπον τινά, μια έμμεση, πλην σημαντική, σύνδεση με την επικαιρότητα, καθώς έρχεται σε μια περίοδο που «αναεξεταίνεται» το Κυπριακό – ας μην ξεχνάμε ότι την Τρίτη, στη Νέα Υόρκη, πραγματοποιείται η τριμερής υπό τον γενικό γραμματέα του ΟΗΕ κ. Γκουτέρες με τη συμμετοχή του προέδρου της Κύπρου Ν. Χριστοδουλίδη και του τουρκοκύπριου ηγέτη Τατάρ. Πρόκειται για τον πρώτο τόμο μιας μνημειώδους εκδόσεως αφιερωμένης στη ζωή και το έργο μιας σπουδαίας προσωπικότητας της Κύπρου, του Σπύρου Κυπριανού. Βαθιά μελετητής του έργου του πρώην προέδρου, ο συνάδελφός μου και φίλος από δεκαετιών Γιώργος Τσαλακός παραδίδει, μέσω των εκδόσεων Πατάκι, ένα έργο το οποίο αποτελεί στην πραγματικότητα μια ολοκληρωμένη επιστημονική μελέτη για το Κυπριακό, μέσα από τη ζωή και τη δράση ενός εκ των κύριων επί δεκαετίες πρωταγωνιστών του, του Σπύρου Κυπριανού. Το βιβλίο επιγράφεται «Στη μάχη της Ιστορίας» και αφορά αφηγήσεις του ίδιου του Κυπριανού, τεκμηριωμένες με ιστορικά ντοκουμέντα, από τη γέννησή του έως τις αμφιλεγόμενες συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου και την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Φυσικά, θα ακολουθήσει και δεύτερος τόμος, ο οποίος θα αναφέρεται στα γεγονότα από τη δημιουργία του κυπριακού κράτους έως την τουρκική εισβολή το 1974 και εντεύθεν. Το μόνο που έχω να πω, ξεφυλλίζοντας τον ογκώδη τόμο, γιατί δεν μπόρεσα να βρω χρόνο να τον διαβάσω, είναι ότι, όπως φαίνεται, ο Τσαλακός έχει κάνει τρομερή δουλειά. Αναμφίβολα, θα τον μακαρίζει ο ιστορικός του μέλλοντος...

ΤΗΣ ΕΦΗΣ ΞΕΝΟΥ

E. ΞΕΝΟΥ